

Hošea

¹ Riječ Jahvina koja dođe Hošei, sinu Beerijevu, u dane Uzije, Jotama, Ahaza i Ezekije, kraljeva judejskih, u dane Jeroboama, sina Joaševa, kralja izraelskog. ² Početak riječi Jahvinih Hošei. Jahve reče Hošei: “Idi, oženi se bludnicom i izrodi djecu bludničku, jer se zemlja bludu odala, odmetnuvši se od Jahve!” ³ I on ode, uze Gomeru, kćer Diblajimovu, koja zače i rodi mu sina. ⁴ Jahve mu reče: “Nadjeni mu ime Jizreel, jer još samo malo i kaznit ću pokolje jizreelske na domu Jehuovu i dokončat ću kraljevstvo doma Izraelova. ⁵ I u taj dan slomit ću luk Izraelov u Dolini jizreelskoj.” ⁶ I ona opet zače i rodi kćer. I reče mu Jahve: “Nadjeni joj ime Nemila, jer mi odsad neće biti mila kuća Izraelova, od nje ću se povući; ⁷ a omiljet će mi kuća Judina, spasit ću je Jahvom, Bogom njihovim, a neću je spasiti lukom, mačem ni kopljem, ni konjima ni konjanicima.” ⁸ Kad odoji Nemilu, zače opet i rodi sina. ⁹ I reče Jahve: “Nadjeni mu ime Nenarod-moj, jer više niste narod moj i ja vama nisam više Onaj koji jest.”

2

¹ “A djece Izraelove bit će brojem k'o pijeska u moru što se izmjerit' ne može ni izbrojit'. Umjesto da im govore: 'Vi niste moj narod,' zvat će ih: 'Sinovi Boga živoga.' ² Ujedinit će se sinovi Judini i sinovi Izraelovi, postaviti će

sebi jednoga glavara i otići će iz zemlje; jer velik će biti dan jizreelski. ³ Recite braći svojoj: 'Narode moj,' sestrama svojim: 'Mila.' ⁴ Podignite tužbu, podignite, protiv majke svoje, jer ona mi nije više žena, a ja joj muž više nisam. Nek' odbaci od sebe bludničenja i preljube između svojih dojki, ⁵ da je голу ne svučem te učinim da bude k'o na dan rođenja; da je ne obratim u pustinju, da je u zemlju suhu ne obratim i žeđu ne umorim. ⁶ Ja joj djece neću milovati, jer djeca su to bludnička. ⁷ Da, bludu se odala mati njihova, sramotila se ona koja ih zače. Da, rekla je: 'Trčat ću za svojim milosnicima, za njima koji mi daju kruh moj i vodu, vunu moju i lan, ulje i piće moje.' ⁸ Stoga ću put joj trnjem zagradi, zidom opkoliti, da ne nađe više svojih staza. ⁹ I trčat će za milosnicima, ali ih stići neće, tražit će ih, al' ih neće pronaći. Tada će reći: 'Idem se vratiti prvome mužu, jer sretnija bijah prije nego sada.' ¹⁰ I ona nije razumjela da joj ja davah i žito i mošt i ulje, da je ja obasipah srebrom i zlatom od kojega načiniše baale. ¹¹ Stoga ću uzeti natrag svoje žito u svoje vrijeme i svoj mošt u pravi čas; oduzet ću svoju vunu i svoj lan kojima je imala pokriti golotinju svoju; ¹² sad ću joj otkriti sramotu na oči njenih milosnika, i nitko je iz moje neće izbaviti ruke. ¹³ Učinit ću kraj svim njenim veseljima, svetkovinama, mlađacima, subotama i svim blagdanima njezinim. ¹⁴ Opustošit ću joj čokote i smokve za koje je govorila: 'To je plaća što mi je dadoše moji milosnici.' Obratit

ću ih u šikarje, i životinje će ih poljske obrstiti. ¹⁵ Kaznit ću je za dane Baalove kojima je kad palila, kitila se grivnom i kolajnom i trčala za svojim milosnicima; a mene je zaboravljala - riječ je Jahvina. ¹⁶ Stoga ću je, evo, primamiti, odvesti je u pustinju i njenu progovoriti' srcu. ¹⁷ I vratit ću joj ondje njene vinograde, i od Doline ću akorske učiniti vrata nade. Ondje će mi odgovarat' ona kao u dane svoje mladosti, kao u vrijeme kada je izišla iz Egipta. ¹⁸ U onaj dan - riječ je Jahvina - ti ćeš me zvati: 'Mužu moj', a nećeš me više zvati: 'Moj Baale.' ¹⁹ Uklonit ću joj iz usta imena baalska i neće im više ime spominjati. ²⁰ U onaj dan, učinit ću za njih savez sa životinjama u polju, sa pticama nebeskim i gmazovima zemskim; luk, mač i boj istrijebit ću iz zemlje da mirno u njoj počiva. ²¹ Zaručit ću te sebi dovijeka; zaručit ću te u pravdi i u pravu, u nježnosti i u ljubavi; ²² zaručit ću te sebi u vjernosti i ti ćeš spoznati Jahvu. ²³ U onaj dan - riječ je Jahvina - odazvat ću se nebesima, a ona će se zemlji odazvati; ²⁴ zemlja će se odazvati žitu, moštu i ulju, a oni će se odazvati Jizreelu. ²⁵ I posijati ću ga u zemlji, zamilovat ću Nemilu, Ne-narodu mom reći ću: 'Ti si narod moj!' a on će reći: 'Bože moj!'"

3

¹ Potom mi Jahve reče: "Idi opet, ljubi ženu koja drugog ljubi i čini preljub, kao što Jahve ljubi djecu Izraelovu dok se oni k drugim bogovima okreću i žude za kolačima od grožđa." ² Ja je

tad kupih za petnaest srebrnika, za homer i letek ječma, ³ i rekoh joj: “Za mnogo dana ostat ćeš mi povučena, nećeš se odavati bludu ni podavati nikojem čovjeku, a ni ja neću k tebi prilaziti.” ⁴ Jer mnogo će dana sinovi Izraelovi ostati bez kralja i bez kneza, bez žrtve i bez stupa, bez oplečka i bez kumira. ⁵ Poslije toga, sinovi će se Izraelovi vratiti; tražit će Jahvu, Boga svoga, i Davida, svoga kralja; sa strahom će pristupiti k Jahvi i k njegovim dobrima, na kraju dana.

4

¹ Čujte riječ Jahvinu, sinovi Izraelovi, jer Jahve se parbi sa stanovnicima zemlje. ² Nema više vjernosti, nema ljubavi, nema znanja Božjega u zemlji, već proklinjanje i laž, ubijanje i krađa, preljub i nasilje, jedna krv drugu stiže. ³ Stoga tuguje zemlja i ginu svi stanovnici s poljskim zvijerima i pticama nebeskim te ugibaju i ribe u moru. ⁴ Ipak neka se nitko ne parbi, neka nitko ne kori! Ali s tobom se moram parbiti, svećeniče. ⁵ Danju ti posrćeš, a noću s tobom posrće i prorok; pogubit ću mater tvoju. ⁶ Moj narod gine: nema znanja; jer si ti znanje odbacio, i ja odbacujem tebe iz svećenstva svoga; jer si Zakon svoga Boga zaboravio, i ja ću tvoje zaboraviti sinove. ⁷ Što ih je više bivalo, više su protiv mene griješili, Slavu su svoju Sramotom zamijenili. ⁸ Grijesima mog naroda oni se hrane, duša im hlepi za bezakonjem njegovim. ⁹ I sa svećenikom bit će k'o i s narodom; kaznit ću ga za njegove putove i naplatit ću mu za njegova djela. ¹⁰ Jest

će, ali se nasititi neće; bludničit će, ali se neće množiti, jer oni su prestali štovati Jahvu - ¹¹ blud, mošt i vino zarobiše im srce. ¹² Narod moj savjet traži od drva, palica mu njegova daje odgovore: jer duh razvratni njih zavodi te se od Boga svoga bludu odaju. ¹³ Oni žrtvuju na gorskim vrhuncima i na bregovima pale kad, pod hrastom, jablanom i dubom; jer je tako lagodno pod njihovom sjenom. I zato, odaju li se vaše kćeri bludu, čine li preljub vaše nevjeste, ¹⁴ neću vam kazniti kćeri što bludniče niti nevjeste vaše što preljub čine; jer oni sami idu nasamo s bludnicama i žrtvuju s milosnicama hramskim. Tako, bez razuma narod u propast srlja! ¹⁵ Ako li se ti bludu odaješ, Izraele, neka bar Juda ne griješi! I ne idite u Gilgal, ne penjite se u Bet Aven, ne kunite se “živoga mi Jahve.” ¹⁶ Jer poput junice tvrdoglave Izrael tvrdoglav postade, pa kako da ga Jahve sad pase k'o janje na prostranoj livadi? ¹⁷ Efrajim se udružio s kumirima: pusti ga! ¹⁸ A kad završe pijanku, bluda se prihvaćaju, Sramotu vole više nego Slavu svoju. ¹⁹ Vihor će ih svojim krilima stegnuti i njihovi će ih osramotit' žrtvenici.

5

¹ Poslušajte ovo, svećenici, pazi, dome Izraelov, dome kraljev, de poslušni, jer vaš je sud! Vi ste bili zamka u Mispi i mreža napeta na Taboru. ² Jamu su duboko iskopali prestupnici, ali ću ih sve kazniti. ³ Poznajem ja Efrajima, Izrael mi nije sakriven: da, Efrajime, bludu si se odao, okaljao si se, Izraele. ⁴ Ne daju im

djela njihova da se Bogu svome vrate, jer je duh bluda među njima; oni Jahve ne poznaju. ⁵ Ponos Izraelov svjedoči protiv njega; svojom krivnjom posrnu Efrajim, posrnut će i Juda s njim. ⁶ Ići će s ovcama i govedima Jahvu tražiti ali ga naći neće - povukao se od njih! ⁷ Jahvu su iznevjerili: rodili su kopilad; vjetar će žarki proždrijeti polja njihova. ⁸ Zastvirajte u rog u Gibeji, u trublju u Rami, uzbunite Bet Aven: za petama su ti, Benjamine! ⁹ Opustošit će Efrajima u dan kazne: među plemenima Izraelovim objavljujem ono što je sasvim pouzdano. ¹⁰ Knezovi judejski postadoše poput onih što razmiču međe; na njih ću k'o vodu gnjev svoj izliti. ¹¹ Efrajim je tlačitelj, on pravdu gazi jer mu se svidjelo ići za ništavilom. ¹² A ja ću biti poput moljca Efrajimu, kao gnjilež kući Judinoj. ¹³ Tad je Efrajim svoju bolest vidio, a Juda ranu svoju; i pođe Efrajim u Asiriju, obrati se Juda velikome kralju; al' on vas neće iscijeliti niti vam ranu vašu zaliječiti. ¹⁴ Jer k'o lav ću biti Efrajimu, kao lavić domu Judinu; ja, ja ću razderati i otići, odnijet ću i nitko neće spasiti. ¹⁵ Poći ću, vratit ću se na svoje mjesto, dok krivnju ne priznaju i lice moje ne potraže; kad u nevolji budu, iskat će me.

6

¹ "Hajde, vratimo se Jahvi! On je razderao, on će nas iscijeliti: on je udario, on će nam poviti rane; ² poslije dva dana oživit će nas, trećeg će nas dana podignuti i mi ćemo živjeti pred njim. ³ Težimo da upoznamo Jahvu: k'o zora

pouzdan mu dolazak. On će nam doći poput dažda jesenskog, poput kiše proljetne što natapa zemlju.”⁴ Što za tebe mogu učiniti, Efrajime? Što za tebe mogu učiniti, Judo? K'o oblak jutarnji ljubav je vaša, k'o rana rosa koje nestaje.⁵ Zato sam ih preko proroka sjekao i ubijao riječima usta svojih; al' sud će tvoj izaći k'o svjetlost.⁶ Jer ljubav mi je mila, ne žrtve, poznavanje Boga, ne paljenice.⁷ Al' oni su kod Adama prekršili Savez i ondje mene iznevjerili.⁸ Gilead je grad zlikovački, pun krvavih tragova.⁹ Družba je svećenička kao zasjeda razbojnička: ubijaju na šekemskom putu; odista, sramotu počinjaju!¹⁰ Strahotu vidjeh u domu Izraelovu; Efrajim se ondje bludu odaje i skvrni se Izrael.¹¹ I tebi sam, Judo, žetvu odredio kad okrenem udes naroda svoga.

7

¹ Kad hoću Izraela liječiti, otkriva se bezakonje Efrajimovo i zloća Samarije; prijevarom se bave oni: tat u kuću provaljuje, a vani napadaju razbojnici.² I u srcu svome oni ne kažu da ja pamtim svu zlopakost njihovu! Ali djela su ih njihova sad opkolila, pred licem mojim ona stoje.³ Svojom zloćom razveseljuju kralja, a knezove podlošću svojom.⁴ Svi su oni preljubnici, kao peć su ražarena koju pekar više ne potpaljuje kad zamijesi tijesto pa dok ne ukisne.⁵ U dan kralja našega knezovi obolješe od žestine vina, a on ruku pruža pijanima.⁶ U zavjeri srce im se žari poput peći; svu noć njihova jarost drijema,

ujutru se razgara k'o plam ognjeni; ⁷ poput peći svi se raspalili te proždiru svoje suce. Padoše svi njihovi kraljevi, a nijedan od njih zazvao me nije. ⁸ Efrajim se miješa s narodima, Efrajim je pogača što je ne prevrnuše. ⁹ Tuđinci proždiru snagu njegovu, a on toga i ne zna! Sjedine mu pobijeliše glavu, a on toga i ne zna! ¹⁰ Naprasitost Izraelova protiv njih samih svjedoči; i oni se ne vraćaju Jahvi, Bogu svome, i uza sve to oni ga ne traže! ¹¹ Efrajim je kao golubica plaha i bez razuma; oni pozivaju Egipat, idu u Asiriju. ¹² Kamo god otišli, na njih ću razapeti svoju mrežu, oborit ću ih kao ptice nebeske, za njihovu ih kazniti zloću. ¹³ Teško njima jer od mene odbjogoše! Propast na njih jer se pobuniše protiv mene! Otkupit' ih hoću, a oni protiv mene lažu. ¹⁴ Oni me ne prizivlju iz srca kada kukaju na svojim ležajima; razdiru svoje lice zbog žita i mošta, ali protiv mene se bune. ¹⁵ Dok sam im ja mišicu krijepio, oni su zlosti smišljali protiv mene! ¹⁶ Okreću se prema ništavostima, oni su poput varljiva luka. Poradi razbješnjela jezika knezovi će im od mača pasti, bit će im to na ruglo u zemlji egipatskoj!

8

¹ Trublju na usta, poput stražara na Domu Jahvinu; jer oni moj Savez prestupiše, otpadoše od moga Zakona. ² Meni viču: "Poznajemo te, Bože Izraelov." ³ Ali je Izrael odbacio dobro, dušman će ga progoniti. ⁴ Kraljeve su postavljali bez mene, knezove birali bez znanja moga. Od srebra svog i zlata načiniše sebi kumire da budu

uništeni. ⁵ Odbacih tvoje tele, Samarijo, na njih se gnjev moj rasplamtio. Dokle će ostati nečisti sinovi Izraelovi? ⁶ Umjetnik ga je neki načinio, i ono Bog nije. Prometnut će se u komadiće tele samarijsko. ⁷ Posijali su vjetar, i požet će oluju; žito im neće proklijati, neće brašna dati; ako ga i dade proždrijet će ga tuđinci. ⁸ Progutan je Izrael, evo ga među narodima poput nevrijedne posude; ⁹ jer otiđoše k Asircu, divljem magarcu što sam živi! Efrajim obdaruje milosnike. ¹⁰ Neka ih samo obdaruje, među narode ću ih sada razasuti: i doskora će uzdrhtati pod teretom kralja knezova. ¹¹ Žrtvenike je umnožio Efrajim, za grijeh su mu oni poslužili. ¹² Da mu i tisuću zakona svojih napišem, oni ih smatraju tuđima. ¹³ Nek' žrtvuju klanice što mi ih prinose, nek' samo jedu meso! Jahvi se ne mile. Odsad će se spominjati bezakonja njihova i njihove će kazniti grijeh: u Egipat će se oni vratiti. ¹⁴ Izrael je zaboravio tvorca svoga i sebi dvorove sagradio; Juda je namnožio gradove tvrde. Oganj ću pustiti na gradove njegove; vatra će mu dvorove progutati.

9

¹ Ne raduj se, Izraele, ne kliči k'o drugi narodi; bludu se oda, jer, ostavivši Boga svoga, zavolio si plaću bludničku po svim gumnima žitnim. ² Ni gumno ni kaca neće ih hraniti, i mlado će ih vino prevariti. ³ Neće više živjeti u zemlji Jahvinoj, Efrajim će se vratiti u Egipat i nečista će jela jesti u Asuru. ⁴ Neće više Jahvi lijevati vina, nit' će mu

prinositi žrtve svoje; kruh će im biti kao kruh žalosti, i nečist će biti tko ga bude jeo; jer njihov je kruh samo za njih, neće ući u Dom Jahvin.

⁵ Što ćete činiti na dan blagdanski, na dan svetkovine Jahvine? ⁶ Jer, evo gdje odoše pred pustošenjem; prihvatit će ih Egipat, sahraniti Memfis, srebrna im blaga kopriva će baštiniti, šatore će njihove obrasti trnje. ⁷ Dođoše dani kazne! Dođoše dani odmazde! Nek' znade Izrael! Lud je prorok, nadahnuti bunca! Zbog velikog bezakonja tvoga i silnog buntovništva. ⁸ Efrajim uhodi šator prorokov, stavljaju mu zamke po svim putovima, odmazda je u kući Boga njegova.

⁹ U duboku su pali pokvarenost kao u dane Gibeje; spomenut će se Jahve bezakonja njihova i grijeha će njihove kazniti. ¹⁰ Kao grožđe u pustinji nađoh ja Izraela, kao rani plod na smokvi vidjeh oce vaše; oni dođoše u Baal Peor, posvetiše se sramoti i postadoše grozote kao ljubimci njihovi. ¹¹ Odletje poput ptice slava Efrajimova: od rođenja, od utrobe, od začeca.

¹² Ako i podignu svoje sinove, oduzet ću ih prije dobi muževne, da, teško njima kada ih ostavim!

¹³ Efrajim je k'o da gledam Tir na njivi posađen, al' će Efrajim djecu svoju voditi na klanje. ¹⁴ Daj im, o Jahve! A što da im dadeš? Daj im krilo jalovo, dojke usahle. ¹⁵ U Gilgalu sva je njihova zloća, ondje sam ih zamrzio. Zbog njihovih djela opakih iz kuće svoje ću ih izagnati, voljeti ih više neću, svi su im knezovi odmetnici. ¹⁶ Pogođen je Efrajim, korijen mu je usahnuo; roda neće imati. Ako im se i rodi djece, ubit ću im mili

plod utrobe. ¹⁷ Odbacit će ih Bog moj jer ga nisu poslušali; i potucat će se među narodima.

10

¹ Bujna je loza bio Izrael, rod bogat ona je nosila. I što mu je više rodilo plodova, to je više umnažao žrtvenike; što mu je bogatija zemlja bila, to je kićenije dizao stupove. ² Srce je njihovo prijevarno, okajat će to oni! Porušit će im On žrtvenike, polomiti stupove njihove. ³ Kazat će tada: “Mi kralja nemamo jer se Jahve bojali nismo. TÓa čemu bi nam bio kralj?” ⁴ Riječi prosiplju, lažno se kunu, sklapaju saveze; a pravo cvate k'o otrovno bilje u brazdama polja. ⁵ Za tele betavensko strepe stanovnici Samarije; da, zbog njega tuguje narod njegov, svećenici njegovi kukaju nad njim, nad slavom njegovom jer je od njega prognana. ⁶ A njega samog odvući će u Asiriju na dar velikome kralju. Efrajima stid će spopasti, crvenjet će se Izrael zbog svoje odluke. ⁷ Uništena je Samarija. Njen kralj tek trunak je vodi na površju. ⁸ Bit će razorene sramne uzvišice, grijeh Izraelov; trnje će i čičak rasti po žrtvenicima njihovim. Tad će govoriti brdima: “Pokrijte nas!” i bregovima: “Padnite na nas!” ⁹ Većma no u dane gibejske griješio si, Izraele! A da se i ondje zaustaviše, ne bi li ih zatekao rat kao bezakonike gibejske? ¹⁰ Kako mi se sviđi, kaznit ću ih: sabrat će se protiv njih narodi da ih za dvostruko kazne bezakonje. ¹¹ Efrajim je junica dobro naučena koja rado vrše; šiju ću joj lijepu ujarmiti, upregnut ću

Efrajima. Juda će orati, Jakov branat'. ¹² Sijte pravednost, požet ćete ljubav; krčite zemlje nove: vrijeme je da Jahvu tražite dok ne dođe i podaždi vam pravdom. ¹³ Orali ste bezbožnost, želi bezakonje, jeli plod prijevare. Pouzdao si se u kola svoja i u mnoštvo svojih ratnika, ¹⁴ zato će se vika bojna razlijegati tvojim gradovima i sve će ti tvrđe biti razorene k'o što Šalman razori Bet Arbel u dan ratni, kada mater smrskase na sinovima. ¹⁵ Evo što vam Betel učini jer ste u zlu ogrezli: u zoru će zavijek nestati kralja Izraelova!

11

¹ Dok Izrael bijaše dijete, ja ga ljubljah, iz Egipta dozvah sina svoga. ² Al' što sam ih više zvao, sve su dalje od mene odlazili; baalima su žrtvovali, kadili kumirima. ³ A ja sam Efrajima hodati učio, držeći ga za ruke njegove; al' oni ne spoznaše da sam se za njih brinuo. ⁴ Užima za ljude privlačio sam ih, konopcima ljubavi; bijah im k'o onaj koji u čeljustima njihovim žvale opušta; nad njega se saginjah i davah mu jesti. ⁵ U zemlju egipatsku on će se vratiti, Asirac će mu kraljem biti, jer se ne htjede vratiti k meni. ⁶ Mač će bješnjeti njegovim gradovima, uništiti prijevornice njegove, proždirat će zbog spleta njegovih. ⁷ Narod je moj sklon otpadu; i premda ga k Višnjem dozivlju, nitko da ga podigne. ⁸ Kako da te dadem, Efrajime, kako da te predam, Izraele! Kako da te dadem kao Admu, da učinim s tobom kao Sebojimu? Srce mi je uznemireno, uzavrela mi sva utroba: ⁹ neću više

gnjevu dati maha, neću opet zatirati Efrajima, jer ja sam Bog, a ne čovjek: Svetac posred tebe - neću više gnjevan dolaziti! ¹⁰ Za Jahvom će ići on, k'o lav on će rikati; a kad zarikao bude, sinovi će mu veselo dohrliti sa zapada; ¹¹ k'o ptice će dohrliti iz Egipta, k'o golubica iz zemlje asirske, i naselit ću ih po kućama njihovim - riječ je Jahvina.

12

¹ Opkolio me lažju Efrajim i prijevarom Izraelov dom. A i Juda još je nestalan Bogu, Svecu vjernome. ² Efrajim pase vjetar, za vjetrom istočnim trči cio dan, sve više je laži njegovih i nasilja. Savez sklapaju s Asirijom, ulje nose u Egipt. ³ S Izraelom ima Jahve parnicu, kaznit će Jakova prema postupcima, vratit će mu po djelima njegovim. ⁴ Već u krilu materinu brata je potisnuo, u snazi muževnoj s Bogom se borio. ⁵ S Anđelom se borio i nadvladao ga, plakao je i zaklinjao ga. Našao ga je u Betelu i ondje mu je govorio. ⁶ Da, Jahve, Bog nad Vojskama, Jahve je ime njegovo. ⁷ Ti se dakle Bogu svojem vrati, čuvaj ljubav i pravednost i u Boga se svoga uzdaj svagda! ⁸ U ruci je Kanaanu kriva tezulja, on voli zakidati. ⁹ I reče Efrajim: "Samo sam se obogatio, blago sam nagomilao." Ali ništa mu od sveg dobitka neće ostati, jer se ogriješio bezakonjima. ¹⁰ Ja sam Jahve, Bog tvoj, sve od zemlje egipatske, još ću ti dati da stanuješ pod šatorima kao u dane Sastanka; ¹¹ govorit ću prorocima, umnožit ću viđenja i po prorocima prisposodobom učiti. ¹² Gilead je puko bezakonje,

ispraznost sama; u Gilgali žrtvuju bikove; zato će im oltari biti k'o hrpe kamenja u brazdama poljskim. ¹³ Jakov pobježe u kraj aramski, za ženu služšaše Izrael, za ženu jednu stada čuvaše. ¹⁴ Al' po Proroku izvede Jahve Izraela iz Egipta, i po Proroku on ga je čuvao. ¹⁵ Pregorko ga Efrajim uvrijedi: stoga će krv njegovu na nj svaliti, platit će mu Gospod njegov za pogrde.

13

¹ Kad je Efrajim govorio, strah je zadavao, jer bijaše on prvak u Izraelu, al' ogriješi se Baalom i poginu. ² I sad još griješe oni od srebra praveć' sebi kipove, kumire po svojoj mašti; svi su oni djelo rukotvorca! Tima - vele - žrtvuajte, ljudi neka cjelivaju teoce! ³ Zato, bit će oni kao oblak jutarnji, kao rosa koje brzo nestaje, kao pljeva raznesena s gumna, kao dim što kroz otvor izlazi. ⁴ A ja sam Jahve, Bog tvoj sve od zemlje egipatske: drugog Boga osim mene ne ljubi! Osim mene nema spasitelja. ⁵ Ja te ljubljah u pustinji, u zemlji suhoj. ⁶ Ja ih pasoh, i siti bijahu; nasićenima srce se uzoholi; i tako me zaboraviše. ⁷ Stoga ću im biti kao lav, kao leopard što na putu vreba; ⁸ kao medvjedica kojoj ugrabiše mlade, ja ću se na njih baciti, rastrgat' im grudi do srca; k'o lav ću proždrijeti meso njihovo, zvijeri će ih poljske rastrgati. ⁹ Uništiti ću te, Izraele, i tko će ti pomoći? ¹⁰ TÓa gdje ti je kralj da te spasi, gdje tvoji knezovi da te brane - oni za koje si govorio: "Daj mi kralja i knezove!" ¹¹ U gnjevu svom kralja ti dadoh i u

srdžbi ti ga uzimam. ¹² Dobro se čuva bezakonje Efrajimovo, grijeh je njegov dobro pohranjen. ¹³ Dođoše na nj trudovi porodiljski, ali on je ludo čedo, ne izlazi na vrijeme iz utrobe materine! ¹⁴ Ja ću ih izbaviti od vlasti Podzemlja, od smrti ću ih spasiti! Gdje je tvoja kuga, o smrti, gdje pomor tvoj, Podzemlje! Samilost se sakri od mojih očiju! ¹⁵ Tako je rodan među braćom Efrajim, ali će doći vjetar istočni, vjetar Jahvin iz pustinje: isušit će mu izvore, presahnuti studence, opljačkat mu riznicu, blago odnijeti.

14

¹ Ispaštati će Samarija jer se protiv Boga svoga pobunila. Od mača past će oni, djecu će njihovu smrskati, žene trudne rasporeti. ² Vрати se, Izraele, Jahvi Bogu svome, jer zbog svojeg si bezakonja posrnuo. ³ Uzmite sa sobom riječi i Jahvi se vratite. Recite mu: "Skini sa nas bezakonje i dobrohotno primi da ti prinesemo plod svojih usana. ⁴ Asirac nas neće izbavljati i nećemo konje više jahati niti ćemo djelu ruku svojih govoriti: 'Bože naš!' - jer u tebe sirota milost nalazi." ⁵ Iscijelit ću ih od njihova otpada, od svega ću ih srca ljubiti; jer gnjev se moj odvratilo od njih. ⁶ Bit ću kao rosa Izraelu; kao ljiljan on će cvasti, pustiti će korijen poput jablana, ⁷ nadaleko pružat će izdanke. Ljepota će mu biti kao u masline, miris poput libanonskog. ⁸ Opet će u mojoj sjeni boraviti, uzgajat će svoju pšenicu, vinograde gajit' što će steći ime vina helbonskog. ⁹ Efrajime, što ti imaš još s kumirima? Ja sam ga uslišao i pogledao. Ja

sam poput zelena čempresa: po meni si rodan plodovima. ¹⁰ Tko je mudar neka shvati ovo, i čovjek razuman neka spozna! Jer pravi su putovi Jahvini: pravednici hode po njima, grešnici na njima posrću.

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source
files dated 17 Dec 2019

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7